

Ed Persson

SJUNGER

Gamla sta'n.

Text: GIDEON WAHLBERG

Musik: ERIK BAUMANN

När från mitt fönster i vår gamla stad
jag blickar ut över taken,
ned i de halvdunkla grändernas rad
runt kring S:t Göran och draken,
smyger med skymningen sakta hit ner
skuggor och dagrar, varthän jag än ser.
Oh, alla minnen, som varit en gång,
er vill jag ägna min sång:

Refräng:

O, gamla sta'n,
vad du tjusar mig med dina gränder,
med din idyll
och din fläkt av sällsam mystik.
Ja, Gamla sta'n,
skönsta pärla vid Mälarens stränder,
du har en flik
av en ljuvlig romantik.

Där ser jag huset där mor ömt mig smekt
när första gången jag såg dagen
där är den rännsten i vilken jag lekt,
djupt i min barkbåt betagen.
Där ser jag kyrkan, där jag läste fram,
Munkbron med duvors och torggummors glam,
och där en urgammal ståtlig portal,
där första kyssen jag stal.

Refräng: o. s. v.

Jag har bott vid en landsväg i hela mitt liv.

Text: CH. HENRY

Jag har bott vid en landsväg i hela mitt liv
och sett människor komma och gå,
jag sett skördarna gro,
på min torva i ro
medan storkarna redde sitt bo.
Jag sett våarna gry
jag hört höststormar gny,
jag sett vildgässens sträck under kvällande sky.
Jag har bott vid en landsväg i hela mitt liv
och sett människor komma och gå . . .

Det är minnenas kväll
det är ro i ett tjäll,
bortom vägen det skymmer alltmer.
Efter oro och strid
tvenne mänskor fått frid,
det är bara varandra de ser.

Jag har bott vid en landsväg i hela mitt liv
och sett människor komma och gå,
vad som än drar förbi
ett skall evigt förbli
det är kärlekens livsmelodi.
När vi böjda av år
mot det okända går
följa kommande släkten väl i våra spår.
Jag har bott vid en landsväg i hela mitt liv
— sett människor komma och gå.

Vid brasan.

Text: CH. HENRY

Musik: A. KRAFT

Man sitter och drömmer, om bortsvunna år
aldrig man glömmer väl ungdomens vår
då ägde man världen och mera ändå
och blicken på livet var troskyldigt blå.
Minns du vinterkvällen än
och vår första, blyga kurtis?
Man bjöd upp sin hjärtevän
till en tur på blänkande is.
Hand i hand och skär vid skär,
par om par i lekande dans.
Man var ung, man var kär
det var blott vi båda som fanns!

En blinkande lykta i skymningen brann,
vi stodo där tryckta så tätt till varann,
vi kände ej vinden, ej kölden som bet,
ty kärleken brände så ungdomligt het!
Hand i hand vi drömde då
— — — i en fönstersmyg vi oss gömt,
klockan slog båd ett och två
medan allt omkring oss vi glömt.
Hand i hand vid brasan här
samma dröm vi drömmer som då,
fastän åren gått, vi är
lika ljuvligt kära ändå!

När jag ser dig så ser jag våren.

Text och musik: ALVAR KRAFT och SVEN GOON

Längre än annars om åren
har vintern bundit vårt land
fast våren har drivor i håren
så kom den till slut till vår strand.
Av glädje var klippa nu gråter
och björkarna stå som i bön
och flyttfåglarna kommit åter
för att bygga sitt bo ner vid sjön
och blommorna titta ur jorden
och lyssna till vardandets ljud
hur fattiga bli inte orden
när de vill ge beröm åt en gud.

När jag ser dig så ser jag våren,
när jag ser våren ser jag dig,
Nu lyser grönt i rosensnåren,
snart lyser det för dig och mig,
må solen hela alla såren,
må det bli fred på jordestig
att en gång vi fick se våren.
Du Gode Gud, vi tacka Dig.

De' hurra vi för

Text: CH. HENRY

Musik: ALVAR KRAFT

Ja, livet är lustigt och ödena skiftas
bekantskaper stiftas
och sen ska dom giftas
så Amor tycks ännu ha kvar sin vigör,
de' hurra, de' hurra, de' hurra vi för.
I gyllene bojor man låter sej surras
och knutarna knyts och det skålas och hurras
och storken han svävar i skyn ovanför
den hurra, den hurra, den hurra vi för . . .

Man gifts i kavaj mellan nio och tio,
man far ej till Rio,
nej, man går på bio
man ä välan toppsvensk och stram som sej bör
de' hurra, de' hurra, de' hurra vi för.
Och bruden är söt fast hon inte bär slöja
ty klädkortet räcker ju knappt till en blöja
av platinaräven man festmiddan gör,
de' hurra, de' hurra, de' hurra vi för.

Man flyttar ihop sina A-kort och B-kort
och mjölgryn och the-kort,
en dag blir det tre kort . . .
och kärlek får ersätta skinka och smör,
de' hurra, de' hurra, de' hurra vi för.
Och bruden hon får nog sitt kaffe på sängen
så länge som ärter finns kvar på poängen,
av ärter man blir på sånt prima humör,
det hurra, de' hurra, de' hurra vi för.

Ja, kärleken den är sig lik, fastän tiden
är konstig och vriden
men ännu Cupiden
på kärlekens strängar oss människor rör,
de' hurra, de' hurra, de' hurra vi för.
Och aldrig jag tron uppå framtiden tappar
så länge som två unga hjärtan blott klappar
ty kärlek uppbygger det hatet förstör,
de' hurra, de' hurra, de' hurra vi för.

Ur filmen "Den glade skräddaren".

Sol över Klara!

Text: NILS-GEORG

Musik: SVEN RÜNO

I dag är det fest i ett Klarakvarter,
en förunderlig sak haver hänt!
Ett gossebarn trillat från himmelen ner
och hans namn har i dag satts på pränt.
Den ljusnande framtiden, den är nu vår!
Det är sol, det är sol över Klara!

Så länge som kärleken skördar och sår
är det sol, är det sol över Klara!
Mot skyarna stiger vår lyckas ballong,
på den står det tryckt: Plats för solsken och sång!
Och himlen blir blå och en värld går i vår!
Det är sol, det är sol över Klara!

Den kovan den kommer, den kovan den går
och som oftast den gick mej förbi.
Jag sökte ej guld, men har sen i går
fått en plånbok med multum uti.
Den ljusnande framtiden, den är nu vår!
Det är sol, det är sol över Klara!

När björnarna tystna och lärkorna slår
är det sol, är det sol över Klara!
Visst går den i krokarna vår väg, men till slut
just bortom en krök står det solsken på lut!
Och himlen blir blå och en värld går i vår!
Det är sol, det är sol över Klara!

Vi ha gungat uppå havet.

Text och musik: SÖREN ASPELIN — JOKERN

O, du härliga land
med din solvita strand
vid den blånande Östersjövåg.
Från din daggvåta mark
stiger luften så stark
och berusar en skåningapå.
Öppna fönstren i slott och i bondgård med kläm
för en sjöman har nyss kommit hem.

Vi ha gungat uppå havet så det gungar när vi går
mellan sädesfält som bölja likt ett hav
och vid vägarna stå tegarna med skörden av i år.
Tack och lov för det regnet du gav.
Vi skall tala med bönder på böndernas språk
om den jord som vi under oss har.
Vi ha gungat uppå havet så det gungar när vi går.
Tack och lov för det sköna som finns kvar.

Man har seglat omkring
och sett märkliga ting
ifrån Frisco och till Suracuse,
va' ä' en Orient
mot när stjärnor sig tänt
över Torup och Glimmingehus.
I Venedig vi hört duvors kuttrande kör,
va' ä' det emot gäss i Skanör.

Dom har gungat å dom gångar så det gungar
när dom går
dom är sjömän liksom vi och har gunås
samma åsikt om dom som vill attackera
våran kår,
ja, försök å slå vatten på en gås.
Vi ska tala om kärlek med flickor i byn
när vi går arm i arm, par om par.
Vi ha gungat uppå havet så det gungar när vi går
tack och lov för allt det vackra som finns kvar.

This archival record has been partially scanned, including covers and initial pages for each issue. For more information about a particular issue of this publication, please contact the Swedish American Museum Curator.

Printed in Sweden

Tryckeri AB Epege - Stockholm
1946

1998.11.34